

[Henning Rasmussen]

forhandle sig frem til en forsvarlig ordning på dette område. Vi har med beklagelse lagt mærke til, at det har været meget vanskeligt at skabe den fornødne tillid imellem de to parter.

Jeg vil på den baggrund gerne på den socialdemokratiske gruppes vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen at tage skridt til at få lægekonflikten bragt til ophør.

Folketinget er af den opfattelse, at de praktiserende lægers betjening af borgerne skal være vederlagsfri.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Karen Højte Jensen (KF):

Lad det være sagt med det samme: lægekonflikten bør løses af de involverede parter. Hverken regeringen eller folketetinget bør blande sig i denne sag. Det er det konservative folkepartis principielle holdning, at arbejdsmarkedets overenskomstforhandlinger skal forhandles af parterne og kun af parterne. Det betyder med andre ord, at vi ikke vil være med til at opfordre regeringen til at blande sig i konflikten.

Dette er dog ikke ensbetydende med, at vi ønsker, at konflikten skal fortsætte i al evighed; det er tværtimod særdeles vigtigt hurtigt at finde en løsning på denne konflikt, som nu har stået på i flere uger. Af hensyn til patienterne er det urimeligt at fortsætte konflikten. Som altid i konflikter af denne art går det ud over uskyldige mennesker.

Imidlertid er vi i det konservative folkeparti overbeviste om, at Praktiserende Lægers Organisation og sygesikringens forhandlingsudvalg snart vil blive enige om en acceptabel løsning på problemerne. Vi konstaterer med tilfredshed, at der nu er kontakt mellem parterne, og at såvel medlemmer af Praktiserende Lægers Organisation som repræsentanter for sygesikringens forhandlingsudvalg har udtalt, at de gerne vil være med til at finde en løsning.

Jeg skal på de fire regeringspartiers vegne meddele, at vi stemmer imod det socialdemokratiske dagsordensforslag.

Bente Nielsen (V):

Jeg vil gerne starte med at takke indenrigsministeren for redegørelsen om baggrunden for og forløbet af lægekonflikten. Jeg skal ikke her gentage det, ministeren allerede har sagt, men vil kun sige en enkelt ting, nemlig at årsagen til hele konflikten er lov nr. 235 af 23. maj 1984, den lov, der satte den automatiske regulering i stå fra 1. april 1985, ligesom det er sket på det øvrige arbejdsmarked.

Nu kan man selvfølgelig diskutere, om en sådan lov er retfærdig, men den diskussion havde vi, da vi vedtog loven. Selv om lægerne måske stadig væk føler, at den er uretfærdig, og derfor er gået i konflikt, berettiger det ikke lægerne til efterfølgende at forlange, at man skal ophæve virkningerne af en lov ved at indgå en ny aftale. Det er nu engang sådan, at det er folketetinget, der vedtager lovene, og ingen kan sætte sig ud over en lovs virkninger ved at aftale noget, der strider imod loven.

Der har under konflikten været megen tale om sygesikringslovens princip om vederlagsfri lægehjælp og om, hvorvidt det har været i strid med dette princip, at tilskuddet til dækning af lægeregningerne ikke dækker fuldt ud.

Sygesikringsloven bestemmer, at patienter har ret til delvis dækning af udgiften efter nærmere fastsatte regler, hvis der ikke findes en godkendt overenskomst, og med baggrund i disse regler er tilskuddet til dækning af lægeregninger fastsat til 54 kr. for en konsultation, hvilket således er i fuld overensstemmelse med loven.

Efter venstres opfattelse kan det hverken være regeringens eller folketingets opgave at gribe ind i den nuværende konflikt; det er noget, de to parter selv må aftale. Derfor har vi da også noteret med interesse, at der i de seneste dage igen har været kontakt mellem lægerne og sygesikringens forhandlingsudvalg; det kan forhåbentlig betyde en snarlig afslutning på konflikten.

Tommy Dinesen (SF):